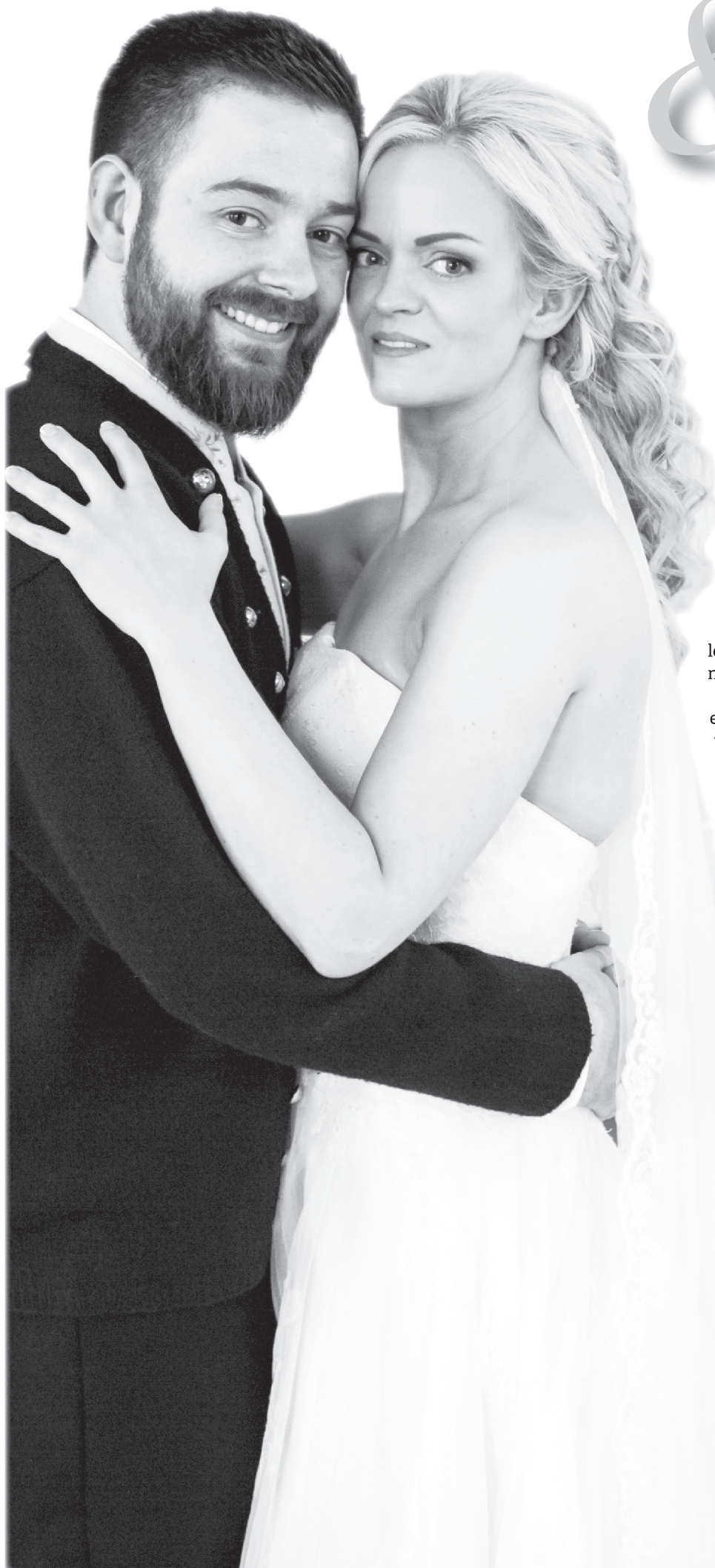

Alt í alt...ein
óluksálíga góður
og stuttligur
dagur!! Tað besta eru hesar
smáu kiksaðu detaljurnar,
sum man kann flenna eftir, og
sum man aldrin fer at gloyma

Maiiken & Jan

Maiken bloggar:

So havi eg endiliga fingið fingurin úr einum vissum staði og skrivi mín allar-seinasta blogg. Tað hevur faktist verið nokkso stuttligt at siti og skrivað sínar tankar niður viðvíkjandi brúdleypinum, men nú er tað slutt, tí nú eru vit endiliga gift!!

Sjálvt um eg nýtti dagin, og eg eri glað fyri at vit valdu at gera tað soleiðis, sum vit gjørdur, so hugsaði eg aftaná, at tað var deiligt, at tað var yvirstaðið! Synd at siga soleiðis, men heilt erligt, so var tað soleiðis eg hevði tað.

Høvdið hevur verið yvirfyllt leingi, og man skal hugsa um alt, samstundis sum man er "hangry" allatið, so tað hevur bestemt ikki verið nemt...ikki fyri nakran.

Alla vikuna upp undir brúdleypið var eg sum ein annar veðurfrøðingur. Eg hugdi inná allar síður á netinum, sum vístu, hvussu veðrið fór at verða, og eg spurdi øll, sum eg roknaði við høvdu nøkulunda skil fyri at lesa eitt veðurkort, men har var eitt f**king æl, sum ikki vildi flyta seg frá leygardegnum tann 1 juli. Heitasta altso! Every freaking day sat eg og stardi eftir hasum veðurkortunum, og onkuntið var regnið vekk, og so kom tað aftur eina løtu seinni. Men veðrið fekk eg so ikki stýrt, sjálvt um eg virkuliga gjarna kundi

hugsað mær at gjørt tað.

Tit kenna sikkurt til tað, at man altíð ger ting í seinastu løtu! Jan hevði lánt Føroysk klæðir, sum hann skuldi vera í, og sjálvt um eg hevði plága hann í fleiri mánaðir um at prøva tey fyri at vita, um hann passaði tey, so prøvaði hann tey vikuna áðrenn brúdleypið...og sjááálvandi passaði hann ikki vestin. Hann fór so sjálvur vestur til Brúðarlín at velja sær ein vest, tí tað hugsaði eg, at tað mátti hann klárað einsamallur. Hann kom so aftur so eviga glaður, tí nú var vesturin funnin! Hann vísti mær so vestin, og tað var nokk tann vesturin sum passaði allarminst til okkara brúdleyp. Eg mátti so smyrja mær eitt smíl á andlitið, og fortelja honum, hvussu raskur hann var, tí hann var so glaður.

Aftaná nakrar dagar, har hesin vesturin næstan gav mær marruna, var eg noydd at kontakta Brúðarlín, og kæra mína neyð! Eg hevði sæð ein vest á hennara Facebook síðu, sum mær dámdi ordiliga væl, og hann fingi vit mikudagin áðrenn brúdleypið, so hon var ein livreddari!! TAKK!!

Eg skuldi eisini royndarseta hárið og makeup tann dagin eg fekk skurðviðgerðina fyri kyknubroytingar í lívmóðurhálsinum, so tað bleiv útsett til mánadagin í somu vikuni sum brúdleypið skuldi verða. Vit sótu ein heilan dag og prøvaðu, og TÍBETUR gjørdur vit tað!!!

Eg var hjá mínari fittu og dugnaligu vinkonu Kitty, sum arbeiðir hjá Meraki Purehair. Kitty og eg eru uppvaksnar saman, og hava altíð verið ótrúliga góðar vinkonur, so hon kennir meg rættiliga væl, og tað hjálpur væl, tí so veit hon, hvat mær dámar, og vit tora at siga okkara meining við hvørja aðra.

Eg hevði fyrstilt mær leingi, hvussu eg skuldi hava hárið, og eg var púra víst í, at hettar var tað! Eg hevði onkrar myndir av tí, og so fór hon í gongd. Eg haldi, at vit sóu nokkso skjótt, at eg klæddi tað slett ikki. Altso slett yvirhøvur ikki!! Men ígjøgnum prosessina sóu vit nøkulunda, hvat eg klæddi, so eg hevði okkurt annað í tonkunum, og hon var beinanvegin við mær, og hon rakti tað spot on!!

Vikuna áðrenn brúdleypið mátti eg eisini broyta borðpyntið, tí eg fann ikki borðløbaran og serviettarnar, sum eg vildi hava, so man er bara noyddur at brúka tað, man fær fatur í. Vit pyntaðu bygdarhúsið kvøldið fyri brúdleypið, og tað gekk heilt fint. Burtursæð frá, at eg hevði keypt for lítið av borðløbaranum, so okkara borð hevði bara restir av løbarunum.

Tá tað so var komið uppá pláss, og kjólin, skógvarnir, klæðini til børnini o.a. var eisini komið í hús, so var bara at biða eftir tí stóra degnum :)